

i acurada del servei i de les seues necessitats econòmiques perquè necessitem avançar, perquè la ciutadania valenciana no vol perdre més trens ni patir més retards.

Per tant, per això li formulàvem aquesta pregunta de quines són les gestions que ha portat a terme, des de la conselleria, per tal d'incorporar la xarxa de transport pública de les competències estatals a la xarxa autonòmica.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat:

Gràcies, presidenta.

Senyora diputada.

Senyores i senyors diputats.

Fa unes dies vam tindre ja l'ocasió de debatre i compartir opinions, en la compareixença que vaig tindre, davant la comissió, sobre les gestions que estem fent per a millorar el servei de rodalies a la Comunitat Valenciana.

La situació no està a l'altura de les necessitats dels valencians i les valencianes, una obvietat que fa falta tindre-la en compte. En estos moments és urgent establir la situació i tornar-la als nivells de normalitat.

Coincidim que el servei de rodalies ha de ser una alternativa real i, sobretot, viable al transport de carretera i al transport privat, més encara en una situació, com en feia vosté referència, d'emergència climàtica que requereix de mitjans de transport sostenibles, com és el ferrocarril.

A més, les rodalies són la modalitat més important, el nou paradigma de la mobilitat quotidiana, per damunt d'altres tipus d'infraestructures que les tenim construïdes i el que cal fer és rendibilitzar-les. És eixe nou paradigma del transport públic que ens du a treballar, a estudiar o, senzillament, a fer turisme a les ciutats veïnes. En tenim un bon exemple en Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, en Metrovalencia o en el Tram, en Alacant i en Castelló, amb 81 milions de viatgers en 2019, la xifra més alta de tota la història.

I també feia vosté referència a la comissió de seguiment del pla de rodalies. Fruit d'eixa situació no satisfactòria de les rodalies actualment en la Comunitat Valenciana, vam tindre eixa reunió del pla de rodalies el 14 de febrer, on es va plantejar el pla de xoc, que ara els faré un poquet d'actualització.

I recorde el que deia: l'objectiu era tornar als nivells de puntualitat i de menys cancel·lacions que té la mitjana de

l'estat. Si recorda: increment de maquinistes; nou torn en el taller de Font de Sant Lluís; reforç dels canals de Twitter; serem la primera comunitat autònoma on Renfe ficarà una aplicació que permeta a l'usuari, en temps real, saber per on es troba el seu tren de rodalies; i, sobretot, s'implantarà, a partir de l'1 d'abril, la devolució exprés, açò és un bitllet gratuït, com ja hem parlat en esta cambra, quan es produïska un retard de quinze minuts o una cancel·lació del tren. Per tant, el primer objectiu és tornar a la normalitat i a l'estabilitat en un servei, com a mínim al mateix nivell que a la resta d'Espanya.

Doncs, bé, ja s'han produït els primers fruits, són encara tímids, però van en la bona direcció sobre eixe pla de xoc. El 17 de febrer ja es van incorporar 14 maquinistes dels 17 previstos i que en este moment estan en formació. S'ha aprovat la taxa de reposició per a avançar 19 noves incorporacions, que arribaran a la Comunitat Valenciana abans de final d'any. El torn de la Font de Sant Lluís, fonamental per al manteniment de tots els trens que tenim, està ja en funcionament des del passat 29 de febrer. I també les proves d'emissió d'informació als trens començaran en breu. Ja ha donat uns primers fruits que, com dic, encara són tímids, en una reducció de supressions, que ha passat de 296 supressions en gener a 83 en febrer; ja és un bon símptoma, però insistisc que queda molt per alcançar eixa normalitat.

Ara bé, responent més concretament a la seua pregunta, la lògica de la mobilitat diu que la gestió del servei de rodalies ha d'estar residenciat a l'espai autonòmic. És evident que la proximitat als usuaris dels serveis faria més àgil la presa de decisions, milloraria la planificació global i facilitaria la reducció d'incidències. A més, permetria una gestió i una planificació conjunta de la mobilitat que afecta al nostre territori i, sobretot, al nostre territori més proper. I, en últim lloc, seria una comunitat autònoma la que determinaria –en este cas, nosaltres– les inversions necessàries i els criteris de prestació del servei.

Però no ha de ser una transferència a qualsevol preu i en qualsevol condició. El traspàs serà necessari, nosaltres treballarem en eixa direcció, ho ha aprovat esta cambra i així ho assumix també el Consell. El traspàs deu anar acompanyat d'una aportació econòmica suficient i en unes condicions adequades. Però el primer pas, com vosté deia, és tornar a la normalitat i garantir eixos estàndards.

No li còpia cap dubte que volem tindre eixa transferència de les rodalies, gestionar-les per part de la Generalitat per a aconseguir un futur més sostenible per a tots.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Pregunta número 29, formulada per la diputada Rosa de Falastín Mustafa, del Grup Parlamentari Socialista, a la consellera de Justícia, Interior i Administració Pública sobre l'Oficina de Denúncies i Assistència a les Víctimes de Violència de Gènere.

La senyora Mustafá Àvila:

(Inoïble) ... vicepresidenta.

Senyora Bravo, només falten uns dies per al 8 de març, eixe dia en què les dones eixim al carrer a reivindicar els nostres drets per tot el món –bé, les que tenim eixa oportunitat-. I eixim perquè vertaderament no hem aconseguit la igualtat real. 14 dones assassinades en els dos primers mesos de l'any, d'elles una en la nostra comunitat, concretament en la meua comarca, en la Marina Alta, en el municipi de Moraira.

Els poder públics no poden quedar impassibles davant els assassinats i la violència que s'exercix contra les dones en totes les seues formes. Esta violència constituïx una violació dels drets humans i un atemptat contra la dignitat i la integritat física i moral de les dones.

Com vosté ha dit en més d'una ocasió, el terrorisme masclista és una emergència social, una violència sustentada en les relacions de subordinació entre dones i homes en les regles no escrites, arcaïques i patriarcals que mantenen les dones en una situació de risc permanent.

És un fet que les dones víctimes denunciïn escassament i que, quan ho fan, les mesures de protecció que s'apliquen en massa ocasions resulten insuficients per a protegir les seues vides. A més, moltes dones se senten deseparades en el procés i ni tan sols mantenen la denúncia.

Al llarg de l'any 2019 han sigut assassinades 55 dones per violència de gènere, segons dades del Ministeri d'Igualtat, i d'elles només 11 havien interposat denúncia, el que suposa un 20 % dels casos, s'adoptaren mesures de protecció en 5 casos i 4 estaven encara vigents. I, encara que entenem que hi ha recursos especialitzats destinats a la protecció de les víctimes en els àmbits policials, judicials i assistencials, sembla que cal reforçar la coordinació entre tots ells i millorar la seua eficàcia, sobretot en els moments inicials en què la dona decidix demanar ajuda.

El model pel qual ha apostat la Generalitat Valenciana d'implantació de l'estatut de la víctima és capdavanter en l'estat espanyol. L'enfocament està dirigit a una protecció integral de les víctimes del delictes i suposa una aposta per situar les necessitats de la víctima i la garantia dels seus drets com una prioritat.

Seguint eixe model, el passat 15 d'abril de 2019 va entrar en funcionament l'Oficina de Denúncies i Assistència a les Víctimes de Violència de Gènere. Transcorregut un any, quasi un any, i donat l'anunci de l'extensió de l'experiència pilot a altres partits judicials, ¿quin ha sigut el balanç de les actuacions realitzades fins a la data, quin ha sigut el seu impacte en la societat i quins aspectes creu vosté que són objecte de millora i quin és el projecte d'expansió a altres seus judicials?

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable consellera.

Quan vullga.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

Gracias, señora presidenta.

Usted sabe que en muchas ocasiones he puesto de manifiesto que mi *conselleria* se va a dejar la piel en el trabajo de prevención y de protección que tenemos que desarrollar para luchar contra esa vergüenza que, como sociedad, no podemos permitir. Y lo hemos hecho desde el primer momento, poniendo los derechos de las víctimas en el eje de nuestras políticas.

Así, a lo largo de la legislatura pasada, como sabe, pusimos en marcha la Red de Oficinas de Atención a las Víctimas del Delito, que es la única red en todo el territorio español que está desplegando toda su actuación multidisciplinar de asistencia a las víctimas en todos los partidos judiciales. Con las que van a entrar en vigor esta primera..., que han entrado esta primera semana de marzo, son ya 29 oficinas y más de cien profesionales, psicólogas, trabajadores sociales y letrados trabajando por y por los derechos de las víctimas.

Pero no hemos querido parar ahí, porque todo lo que podamos hacer en la lucha contra la violencia machista siempre será insuficiente. Por eso, entendimos que teníamos que seguir mejorando en el ámbito de la coordinación, sobre todo todo lo que afectaba al ámbito judicial para que, precisamente, quienes tienen que adoptar las medidas de protección, también tuvieran a su disposición toda la información necesaria para afinar en esa decisión tan importante, como es determinar qué medidas se tienen que adoptar cuando una mujer se atreve a dar el paso.

Y, en ese sentido, pusimos en marcha un proyecto que ha sido pionero en todo el estado, un proyecto que es una oficina de denuncias especializada de atención a las víctimas de violencia de género, en colaboración con el Ministerio del Interior.

¿Qué es lo que pretende este proyecto? En primer lugar, lo que pretende es anticipar el apoyo, la ayuda, la asistencia al momento de la denuncia, para evitar... O sea, para que la mujer pueda sentirse segura, para que pueda sentir ese amparo, ese apoyo de las instituciones públicas, ofrecemos ese apoyo multidisciplinar, con profesionales, psicólogas, trabajadores sociales, en el ámbito de esa oficina especializada, en ese momento.

Es una oficina que está integrada por policías especializadas en violencia, por psicólogas, por trabajadores sociales, que lo que tratan es de conseguir, en primer lugar, que la mujer sea capaz de vencer el miedo. Y, para vencer ese miedo, no lo tiene que hacer sola; tenemos que estar todos, tenemos que anticiparnos a ese miedo y que sepa que la sociedad y las instituciones públicas estamos ahí.

Por eso, en el trabajo que están desarrollando en el marco de la oficina, han pasado ya más de seiscientas mujeres. De ellas,

casi cuatrocientas mujeres han presentado la denuncia y hay un dato muy importante, que de ellas solo cuatro han retirado la denuncia. Este es un dato importantísimo, porque uno de los grandes problemas que teníamos en el ámbito judicial era la retirada de la denuncia, a partir de la declaración judicial.

Por eso, consideramos que el trabajo que se está realizando, dando ese apoyo psicológico, en un espacio seguro, un espacio amable, un espacio destinado para ellas, que saben las mujeres que cuando entran ahí no se las va a dejar solas. Este es un camino que queremos ahora implementar y desarrollar en otros ámbitos provinciales, como va a ser Alicante, Elche y Castellón. Tenemos que seguir trabajando porque todo lo que hagamos para acabar con esta vergüenza será poco.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Pregunta número 192 formulada pel diputat José Ciscar del Grup Parlamentari Popular a la consellera de Justícia, Interior i Administració Pública sobre l'escassetat de mitjans a les seus judicials.

El senyor Ciscar Bolufer:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora vicepresidenta primera:

Parla l'il·lustre diputat

El senyor Ciscar Bolufer:

Señora consellera, bienvenida.

Creo que no me equivoco si anticipo que su contestación a mi pregunta sobre la escasez de medios en las sedes judiciales valencianas será que la administración de justicia funciona bien, que los medios son los adecuados gracias al gran esfuerzo del Botànic y que si, acaso, algo funcional mal debe ser culpa de los anteriores gobiernos del PP. Me dirá eso porque es lo que usted acostumbre a decir.

Antes de que usted nos ilustre en su intervención con lo bien que va todo, yo le quiero decir lo siguiente. Primero, es inconcebible que en pleno siglo XXI, en el invierno de 2020, funcionarios de juzgado tengan que llevarse el calefactor, la estufa, de su casa al juzgado; tengan que acudir al juicio con el abrigo puesto porque la temperatura es de 6 o 7 grados por falta de mantenimiento y por falta de previsión, como ha ocurrido en enero en los juzgados –pongo por caso– de Xàtiva, de Alzira o de Sueca.

Dos. Los sistemas informáticos en nuestros juzgados están al borde del colapso. Ordenadores que se quedan colapsados, colgados, de forma recurrente; esperas de cinco minutos de reloj para poder mandar un documento; documentos que desaparecen antes de ser enviados o páginas que no cargan porque falta ancho de banda.

Me dirá usted que Cicerone, que el programa actual de sistema de gestión procesal, está desfasado –tecnológicamente desfasado– porque tiene muchos años. Y es verdad. Pero es usted la que se impuso el objetivo de papel cero en la anterior legislatura, nadie la obligó, usted se comprometió. Y ese compromiso de papel cero sigue siendo hoy papel mojado.

Tres. La justicia valenciana sigue presentando estampas más propias del siglo XIX como las recientes colas diarias de más de cien personas en el Registro Civil de Orihuela para hacer un trámite tan sencillo como sacar una partida de nacimiento o de defunción y perder toda una mañana porque la *conselleria* no quiere dotar a una persona de refuerzo. Esto acaba de ocurrir en Orihuela.

Cuatro. En las infraestructuras judiciales usted no ha cumplido ni uno solo de los plazos a los que se comprometió. A modo de ejemplo, aquí enfrente está actualmente el TSJ de la Comunidad Valenciana, según su plan de infraestructuras La nueva cara de la justicia la rehabilitación del TSJ debía de estar acabada en el año 2022.

En su comparecencia en estas Cortes del pasado 12 de diciembre dijo que estaría acabada en esta legislatura, luego ya no tiene porqué ser en el año 2022. Tres meses después, en la presentación del proyecto, dice que la nueva fecha de terminación no es la presente legislatura sino va a ser 2024.

Yo lo que le ruego es que por el bien de todos, para no volvernos locos, no de usted fechas de terminación, por favor. No de fechas, porque puede ocurrir que los magistrados del TSJ se jubilen aquí enfrente.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ciscar.

Li contestarà l'honorable consellera, a la qual li donem la paraula.

Té vostè la paraula, consellera.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

Gracias, señor presidente.